

159 Mij is erbarming wedervaren

Joh. de Heer

J. L. F. Hamlin

Mij is er - bar - ming we - der - varen door Zijn ge - na in schuld ver -
neêrd; mijns Hei - lands gunst deed mij 't er - va - ren hoe - welfmijn
hart 't niet had be - geerd. Nu ken ik in mijn heil ver -
blijd en roem ik Gods barm - har - tig - heid, en roem ik
Gods barm - har - tig - heid en roem ik Gods barm - har - tig - heid.

2. 'k Heb niets verdiend dat yroek te horen;
toch wil mij God genadig zijn;
met God verzoend en nieuw geboren,
maakt Hij door 't bloed Zijns Zoons mij rein.
Vanwaar mij dit? Hoe is 't geschied?
Erbarming is 't en anders niet. (3x)

3. Zo mag ik mijn God beroemen;
'k spreek daarvan, als een mens 't mij vraagt;
ik kan het slechts erbarming noemen,
waarvan geheel mijn hart gewaagt;
ik buig mij neer en ben verbljyd
en roem in Gods barmhartigheid. (3x)

4. Dat laat ik mij door niemand roven,
daarin beroem ik mij alleen:
in Gods erbarming blijf ik geloven,
daar pleit ik op in mijn gebeên;
op dat erbarmen duld ik nood
en daarop hoop ik in de dood. (3x)